

[Jens Foged.]

ring, og det skal være mit ønske, at der måske er nogle, der allerede nu, for at det ikke skal blive helt så byrdefuldt til efteråret, vil åbne en sådan frivillig konto og begynde at spare op.

Ud fra den betragtning, at vi håber det kan medvirke til at løse nogle af de akutte problemer, kan venstre anbefale lovforslaget til videre behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke medvirke til at gennemføre lovforslaget om bunden opsparing.

Opsparingen skal jo opkræves på grundlag af den skattepligtige indkomst i 1973, og det er naturligvis rigtigt, som hr. Jens Foged lige netop har bemærket, at man engang får den tilbage, men den vil alligevel — og jeg synes med megen rette — af skatyderne blive opfattet som en anden form for skat. Og mere skat var vel ikke netop det, vælgerne ventede. Det blev med stor styrke dengang ved valget sagt, og det er senere med meget stor styrke gentaget både af den nuværende finansminister og den nuværende statsminister, at det, vi skulle have, var yderligere besparelser på det offentlige budget. Jeg minder om, at man fra regeringens side havde krævet besparelser på op mod 3 mia kr., og at man nu har nøjedes med det halve, heri indregnet det, som den tidligere socialdemokratiske regering allerede havde stillet forslag om.

Nu ved man jo, at besparelser virker meget stærkt ind på vor økonomiske situation, og en økonomisk ekspert har anslået, at det, vi skulle ofre af besparelser for at få samme nyttevirkning over for vor økonomi, som den bundne opsparing giver, med det beløb, som forligsmagerne er endt med, drejer sig om et par hundrede millioner kroner. Jeg gør opmærksom på, at vi fra radikal side har fremsat forslag, der er vedhæftet som bilag til forslaget om en omkostningsdæmpende ydelse, på mellem 600 mill. kr. og 700 mill. kr. Jeg kan ikke forstå, at det parti, der så stærkt er gået ind for besparelser, dog ikke har taget dette op, og jeg forstår slet ikke, at socialdemokratiet end ikke har villet overveje at komme med forslag om yderligere besparelser. Socialdemokratiet

må dog også have forstået vælgernes krav til folketinget om, at det er besparelser, der skal til, det er ikke yderligere skatter, ligegyldig hvad man så end kalder det, men her altså en bunden opsparing.

Vel, det er den ene ting, jeg føler meget stærk trang til at understrege. Den anden ting er, hvad formålet med den bundne opsparing er. Ja, den skal virke konjunkturdæmpende. Vi har brug for konjunkturdæmpende forslag i en situation, hvor der er fare for, at økonomien koger over, hvor der er et meget stærkt efterspørgselspres. Hvordan ligger det med dette efterspørgselspres? Alle ved jo, at lande, der ikke normalt vil gå ind og købe varer, har sat olieprisen op, nemlig de arabiske lande. De vil belaste hele Vestens økonomi med hundreder af milliarder kroner i ekstra afgifter for olien. Når dette slår igennem, og det sker til efteråret, så mener regeringen og socialdemokratiet — og det er godkendt af centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti — at på et tidspunkt, hvor der vil være mindsket efterspørgsel, fare for arbejdsløshed, så er det vores opgave at dæmpe efterspørgslen her i landet. Det var jo noget ganske andet, hvis man satte ind og ville få den bundne opsparing til at virke her i foråret, hvor vi fortsat har et stærkt efterspørgselspres. Men man har altså ganske set væk fra de økonomiske eksperter i denne sag, og af en eller anden grund — jeg kan næsten ikke finde en fornuftig grund — har man villet gennemføre en bunden opsparing. Den bedste forklaring er såmænd bare den, at den socialdemokratiske ordfører i sin tid kom til at nævne det, og noget i den retning skulle jo så gennemføres.

Må jeg i dette, jeg havde nær sagt, meget mærkelige forhold pege på én ting til, der nærmer sig det helt Ebberrød Bank-agtige. Man har sagt: denne bundne opsparing skal kunne indbetales i banker og sparekasser, og vi hørte lige før venstres ordfører, hr. Jens Foged, sige, at det var en god ting. Ja, er det nu det? Hvis formålet, som regeringen påstår, er, at dette forslag skal virke konjunkturdæmpende, så må jeg bede om, at man tænker sig om én gang til. For hvad er det, man opfordrer folk til, og hvad er det, man opfordrer hver eneste bank til i dette land? Det er naturligvis til at sige til dem,